

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. M. i M. M.
przeciwko (...) Bank (...) S.A. w W.
o ustalenie, ewentualnie oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powodowie wnieśli skargę kasacyjną, w której jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali szereg okoliczności. Po pierwsze, wskazali

na kwestię dopuszczalności zawierania umów kredytowych indeksowanych w świetle potrzeby wykładni art. 69 pr. bank. i w kontekście wynikającego z tego artykułu obowiązku określenia wysokości kredytu. To zagadnienie Sąd Najwyższy już jednak wyjaśnił w wyroku z dnia 14 lipca 2017 r., II CSK 803/16 (niepubl.; zob. też powołane tam wcześniejsze orzeczenia w tym zakresie). Po drugie, skarżący wskazuje na wątpliwość na tle wykładni art. 358¹ § 2 k.c. co do tego, czy strony mogą uzależnić wysokość świadczenia od miernika subiektywnego, czy tylko obiektywnego. Wydaje się, że odpowiedź powinna być jasna - celem tej regulacji nie jest umożliwienie jednostronnego decydowania o wysokości świadczenia, stąd miernik musi być natury obiektywnej. Na tle tej sprawy powstająca w tym kontekście kwestia spread'u walutowego została już jednak wyjaśniona w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2017 r., IV CSK 285/16 (niepubl.). Te same merytorycznie problemy skarżący ujął jeszcze z perspektywy nie tyle potrzeby wykładni przepisów budzących wątpliwości jako podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ile istotnych zagadnień prawnych powstających na tle tej sprawy. Dodał do tego, choć bez uzasadnienia, zagadnienie, czy dopuszczalne jest jednoczesne waloryzowanie kredytu kilkoma instrumentami: kursem walutowym, oprocentowaniem i odsetkami. To jednak wątpliwości nie budzi, bo jest jasne, że każdy z nich jest odrębną instytucją prawną.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie obciążył skarżących kosztami postępowania kasacyjnego ze względu na szczególne okoliczności niniejszej sprawy (art. 102 k.p.c.).

jw

r.g.